

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 24. júna 2014*

„Žaloba o neplatnosť — Rozhodnutie 2011/640/SZBP — Právny základ — Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika (SZBP) — Článok 37 ZEÚ — Medzinárodná dohoda týkajúca sa výlučne SZBP — Článok 218 ods. 6 druhý pododsek ZFEÚ — Povinnosť ihneď a v plnom rozsahu informovať Parlament — Článok 218 ods. 10 ZFEÚ — Zachovanie účinkov“

Vo veci C-658/11,

ktorej predmetom je žaloba o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ, podaná 21. decembra 2011,

Európsky parlament, v zastúpení: R. Passos, A. Caiola a M. Allik, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca,

ktorého v konaní podporuje:

Európska komisia, v zastúpení: M. Konstantinidis, R. Troosters a L. Gussetti, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

vedľajší účastník konania,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: F. Naert, G. Étienne, M. Bishop a G. Marhic, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Česká republika, v zastúpení: M. Smolek, E. Ruffer a D. Hadroušek, splnomocnení zástupcovia,

Francúzska republika, v zastúpení: G. de Bergues, N. Rouam a E. Belliard, splnomocnení zástupcovia,

Talianska republika, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci P. Gentili, avvocato dello Stato, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

Švédske kráľovstvo, v zastúpení: A. Falk, splnomocnená zástupkyňa,

* Jazyk konania: angličtina.

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, v zastúpení: L. Christie a A. Robinson, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci D. Beard, QC, a G. Facenna, barrister,

vedľajší účastníci konania,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, podpredseda K. Lenaerts, predsedovia komôr A. Tizzano (spravodajca), M. Ilešič, T. von Danwitz a M. Safjan, sudcovia J. Malenovský, E. Levits, A. Ó Caoimh, J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev, D. Šváby, M. Berger, A. Prechal a E. Jarašiūnas,

generálny advokát: Y. Bot,

tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 17. septembra 2013,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 30. januára 2014,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Európsky parlament vo svojej žalobe navrhuje na jednej strane zrušenie rozhodnutia Rady 2011/640/SZBP z 12. júla 2011 o podpise a uzavretí Dohody medzi Európskou úniou a Maurícijskou republikou o podmienkach odovzdávania osôb, ktoré sú podozrivé z pirátstva, a súvisiaceho zaisteného majetku zo strany námorných síl pod vedením Európskej únie Maurícijskej republiky, a o podmienkach osôb podozrivých z pirátstva po ich odovzdaní (Ú. v. EÚ L 254, s. 1, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“ a „dohoda medzi EÚ a Mauríciom“) a na druhej strane zachovanie účinkov tohto rozhodnutia.

Právny rámec

- 2 Hlava V Zmluvy o EÚ obsahuje kapitolu 2 s názvom „Osobitné ustanovenia o spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politike“, ktorej súčasťou je článok 36 ZEÚ, ktorý znie:

„Vysoký predstaviteľ Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku sa pravidelne radí s Európskym parlamentom o hlavných aspektoch a základných rozhodnutiach spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky a spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky a informuje ho o vývoji v týchto politikách. Zabezpečuje, aby boli názory Európskeho parlamentu náležite zohľadnené. Na informovaní Európskeho parlamentu sa môžu podieľať osobitní predstavitelia.

Európsky parlament môže klásť otázky Rade a vysokému predstaviteľovi alebo im dávať odporúčania. Dvakrát za rok uskutoční rozpravu o pokroku pri realizovaní spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky vrátane spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky.“

- 3 Článok 37 ZEÚ, ktorý sa nachádza v tej istej kapitole, znie:

„Únia môže uzatvárať dohody s jedným alebo viacerými štátmi, alebo medzinárodnými organizáciami v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje táto kapitola.“

4 Článok 218 ZFEÚ znie takto:

„1. Bez toho, aby boli dotknuté osobitné ustanovenia článku 207, dohody medzi Úniou a tretími krajinami alebo medzinárodnými organizáciami sa dojednávajú a uzavierajú podľa nasledovného postupu.

2. Rada poveruje na začatie rokovaní, prijíma smernice pre rokovania, poveruje na podpis a uzaviera dohody.

3. Komisia alebo vysoký predstaviteľ Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku v prípadoch, keď sa predpokladaná dohoda výlučne alebo hlavne týka spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky [ďalej len ‚SZBP‘], predkladá odporúčania Rade, ktorá prijme rozhodnutie poverujúce na začatie rokovaní a vymenúvajúce, v závislosti od predmetu predpokladanej dohody, vyjednávača alebo vedúceho negociačného tímu Únie.

...

5. Rada na návrh vyjednávača prijme rozhodnutie poverujúce na podpis dohody a v prípade potreby jej predbežné vykonávanie pred nadobudnutím jej platnosti.

6. Rada na návrh vyjednávača prijme rozhodnutie o uzavretí dohody.

S výnimkou prípadov, keď sa dohoda týka výlučne [SZBP], Rada prijme rozhodnutie, ktorým sa uzaviera dohoda:

a) po udelení súhlasu Európskeho parlamentu v týchto prípadoch:

...

v) dohody, ktoré sa vzťahujú na oblasti, na ktoré sa uplatňuje riadny legislatívny postup alebo mimoriadny legislatívny postup, pri ktorom sa vyžaduje súhlas Európskeho parlamentu.

...

b) v ostatných prípadoch po porade s Európskym parlamentom. ...

...

10. Európsky parlament je ihneď a v plnom rozsahu informovaný vo všetkých etapách konania.

...“

5 Jednotná akcia Rady 2008/851/SZBP z 10. novembra 2008 o vojenskej operácii Európskej únie na podporu odradzovania od pirátskych činov a ozbrojených lúpeží pri somálskom pobreží, prevencie pred nimi a ich potláčania (Ú. v. EÚ L 301, s. 33), zmenená a doplnená rozhodnutím Rady 2010/766/SZBP zo 7. decembra 2010 (Ú. v. EÚ L 327, s. 49, ďalej len „jednotná akcia 2008/851“), je založená na článku 14 EÚ, článku 25 treťom odseku EÚ a článku 28 ods. 3 EÚ.

6 Článok 1 tejto jednotnej akcie, nazvaný „Poslanie“, vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Európska únia... realizuje vojenskú operáciu na podporu rezolúcií Bezpečnostnej rady Organizácie Spojených národov (BR OSN) č. 1814 (2008) a 1816 (2008) a 1838 (2008) v súlade s povolenou akciou v prípade pirátstva uplatnením článkov 100 a nasledovných dohovoru Organizácie spojených národov

o morskom práve podpísanom v Montego Bay 10. decembra 1982 (ďalej len ‚dohovor Organizácie Spojených národov o morskom práve‘) a predovšetkým prostredníctvom záväzkov s tretími štátmi, ďalej len ‚Atalanta‘ s cieľom podporiť:

- ochranu plavidiel [Svetového potravinového programu], ktoré prepravujú potravinovú pomoc somálskemu vysídlenému obyvateľstvu v súlade s mandátom rezolúcie BR OSN č. 1814 (2008),
- ochranu citlivých plavidiel plaviacich sa pri pobreží Somálska, ako aj podporiť odradzovanie od pirátskych činov a ozbrojených lúpeží pri somálskom pobreží, prevenciu pred nimi a ich potláčanie v súlade s mandátom vymedzeným v rezolúcii č. 1816 (2008) BR OSN.“

7 Článok 2 uvedenej jednotnej akcie s názvom „Mandát“ stanovuje:

„Atalanta za podmienok ustanovených v uplatniteľných normách medzinárodného práva, najmä v dohovore Organizácie spojených národov o morskom práve a rezolúciách BR OSN č. 1814 (2008) a 1816 (2008) a v rámci dostupných kapacít:

...

- e) na účely prípadného výkonu trestného stíhania príslušnými štátmi za podmienok stanovených v článku 12 môže zatknúť, zadržať a odovzdať osoby, ktoré sú podozrivé z toho, že zamýšľajú spáchať, ako sa uvádza v článkoch 101 a 103 Dohovoru Organizácie Spojených národov o morskom práve, páchajú alebo spáchali pirátske činy alebo ozbrojenú lúpež v zónach, v ktorých je prítomná, a zadržať plavidlá pirátov alebo osôb, ktoré vykonali ozbrojenú lúpež, alebo plavidlá, ktoré boli unesené v dôsledku pirátskeho činu alebo ozbrojenej lúpeže a ktoré sú v rukách pirátov alebo osôb, ktoré vykonali ozbrojenú lúpež, alebo tovar, ktorý sa nachádza na ich palubách;

...“

8 Článok 10 jednotnej akcie 2008/851 s názvom „Účasť tretích štátov“ znie takto:

„1. Bez toho, aby bola dotknutá autonómia rozhodovania [Únie] a jednotný inštitucionálny rámec, a v súlade s príslušnými usmerneniami Európskej rady sa môžu tretie štáty vyzvať, aby sa zúčastnili na operácii.

...

3. Podrobné podmienky týkajúce sa účasti tretích štátov sa ustanovia v dohodách, ktoré sa uzatvoria v súlade s postupom ustanoveným v článku [37 ZEÚ]. ... Ak [Únia] a tretí štát uzatvorili dohodu ustanovujúcu rámec účasti tohto tretieho štátu na operáciách krízového riadenia [Únie], uplatňujú sa v súvislosti s touto operáciou ustanovenia takejto dohody.

...

6. Podmienky, za ktorých sa odovzdajú tretiemu štátu, ktorý sa zúčastňuje na operácii, osoby zatknuté a zadržané pri výkone súdnej právomoci tohto štátu, sa prijímajú pri príležitosti uzavretia alebo vykonania dohôd o účasti uvedených v odseku 3.“

- 9 Podľa článku 12 tejto jednotnej akcie, nazvaného „Odovzdávanie zatknutých a zadržaných osôb na účely výkonu súdnej právomoci“:

„1. Na základe toho, že Somálsko akceptuje výkon súdnej právomoci členských štátov alebo tretích štátov na jednej strane a článok 105 Dohovoru Organizácie Spojených národov o morskom práve na druhej strane, sa osoby, ktoré sú podozrivé z toho, že zamýšľajú spáchať, ako sa uvádza v článkoch 101 a 103 Dohovoru Organizácie Spojených národov o morskom práve, páchajú alebo spáchali pirátske činy alebo ozbrojenú lúpež v teritoriálnych vodách Somálska alebo na šírom mori, a ktoré boli zatknuté a zadržané, ako aj veci, ktoré boli použité na spáchanie týchto činov, sa na účely trestného stíhania odovzdávajú:

- príslušným orgánom členského štátu alebo tretieho štátu zúčastňujúceho sa na operácii, pod ktorého vlajkou sa plavilo plavidlo, ktoré uskutočnilo zaistenie, alebo
- ak uvedený štát nemôže alebo si neželá vykonávať svoju súdnu právomoc, členskému štátu alebo tretiemu štátu, ktorý si želá vykonávať svoju súdnu právomoc nad uvedenými osobami alebo vecami.

2. Žiadna z osôb uvedených v odseku 1 sa nemôže odovzdať tretiemu štátu, ak podmienky tohto odovzdania neboli s týmto tretím štátom dohodnuté spôsobom v súlade s uplatniteľným medzinárodným právom, najmä medzinárodným právom v oblasti ľudských práv, aby sa zabezpečilo, že žiadna osoba nebude vystavená trestu smrti, mučeniu alebo krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu.“

- 10 Podľa článku 2 dohody medzi EÚ a Mauríciom s názvom „Vymedzenie pojmov“:

„Na účely tejto dohody:

- a) *„námorné sily pod vedením Európskej únie (EUNAVFOR)“* sú hlavný vojenský štáb EÚ a národné kontingenty, ktoré prispievajú k operácii EÚ ‚Atalanta‘, ich lode, lietadlá a majetok;

...“

- 11 Článok 1 tejto dohody, nazvaný „Ciel“, stanovuje:

„Touto dohodou sa vymedzujú podmienky a spôsoby

- a) odovzdávania osôb, ktoré sú podozrivé z pokusu spáchať, z páchania alebo zo spáchania pirátskych činov v rámci oblasti operácie EUNAVFOR... a zadržaných EUNAVFOR-om;
- b) odovzdávania súvisiaceho majetku zaisteného EUNAVFOR-om, zo strany EUNAVFOR-u Mauríciu, a
- c) spôsobov zaobchádzania s odovzdanými osobami.“

- 12 Okrem toho článok 3 dohody medzi EÚ a Mauríciom uvádza všeobecné zásady, ktorými sa riadia spôsoby a podmienky odovzdávania osôb podozrivých z pirátskych činov, ktoré zadržali EUNAVFOR, a s tým súvisiaceho majetku zaisteného EUNAVFOR Maurícijskej republike. Táto dohoda tiež vo svojom článku 4 upravuje zaobchádzanie s odovzdanými osobami, ich trestné stíhanie a súdny proces, pričom v článku 5 pre nich stanovuje zákaz trestu smrti. V článku 6 tejto dohody sú upravené opatrenia o dokumentácii spojenej s odovzďaním uvedených osôb, najmä o evidencii a oznamovaní, a v článku 7 ods. 1 a 2 dohoda stanovuje, že EUNAVFOR poskytnú v rámci svojich prostriedkov a kapacít Maurícijskej republike všetku pomoc na účely vyšetrovania a stíhania odovzdaných osôb. V tejto súvislosti článok 7 ods. 3 dohody medzi EÚ a Mauríciom upravuje možnosť zmluvných strán

tejto dohody stanoviť si dojednania týkajúce sa finančnej, technickej a inej pomoci s cieľom umožniť odovzdávanie, zadržiavanie, vyšetrovanie a stíhanie odovzdaných osôb a súdny proces s nimi. Táto dohoda nakoniec vo svojich článkoch 10 a 11 stanovuje vykonávacie dojednania a nadobudnutie platnosti.

Okolnosti predchádzajúce sporu a napadnuté rozhodnutie

- 13 Dňa 22. marca 2010 Rada poverila vysokého predstaviteľa Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku, aby začal rokovania s cieľom uzavrieť dohody o odovzdávaní osôb medzi Úniou a viacerými tretími štátmi vrátane Maurícijskej republiky.
- 14 Listom z tohto dňa Rada informovala o tomto rozhodnutí Parlament.
- 15 Po uvedených rokovaní Rada prijala 12. júla 2011 na základe článku 37 ZEÚ a článku 218 ods. 5 a 6 ZFEÚ napadnuté rozhodnutie, ktorým povolila podpísať dohodu medzi EÚ a Mauríciom. Toto rozhodnutie bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* 30. septembra 2011.
- 16 Dohoda medzi EÚ a Mauríciom bola podpísaná 14. júla 2011 a odvtedy sa dočasne uplatňuje.
- 17 Rada informovala Parlament o prijatí napadnutého rozhodnutia listom zo 17. októbra 2011.

Návrhy účastníkov konania a konanie pred Súdny dvorom

- 18 Parlament navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnuté rozhodnutie, nariadil zachovanie účinkov tohto rozhodnutia, kým nebude nahradené, a zaviazal Radu na náhradu trov konania.
- 19 Rada navrhuje, aby Súdny dvor vyhlásil žalobu za čiastočne neprípustnú, v zostávajúcej časti ju zamietol ako nedôvodnú a zaviazal Parlament na náhradu trov konania. Subsidiárne Rada navrhuje, aby v prípade, že Súdny dvor napadnuté rozhodnutie zruší, zachoval účinky tohto rozhodnutia až do jeho nahradenia.
- 20 Uznesením predsedu Súdneho dvora z 5. júna 2012 bol povolený vstup Českej republiky, Francúzskej republiky, Talianskej republiky, Švédskeho kráľovstva, ako aj Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska do konania ako vedľajších účastníkov konania na podporu návrhov Rady.
- 21 Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora z 20. novembra 2012 bol povolený vstup Komisie do ústnej časti konania ako vedľajšieho účastníka konania na podporu Parlamentu.

O žalobe

- 22 Na podporu svojej žaloby Parlament uvádza dva žalobné dôvody, založené na porušení článku 218 ods. 6 druhého pododseku ZFEÚ a článku 218 ods. 10 ZFEÚ.

O prvom dôvode založenom na porušení článku 218 ods. 6 druhého pododseku ZFEÚ

Argumentácia účastníkov konania

- 23 Vo svojom prvom žalobnom dôvode Parlament tvrdí, že Rada sa nesprávne domnievala, že napadnuté rozhodnutie sa týka dohody, ktorá sa vzťahuje „výlučne“ na SZBP v zmysle článku 218 ods. 6 druhého pododseku prvej časti vety ZFEÚ, a teda že toto rozhodnutie môže byť prijaté bez podpory Parlamentu.

- 24 Parlament, ktorý v tejto súvislosti podporuje Komisia, na úvod tvrdí, že článok 218 ods. 6 ZFEÚ stanovuje všeobecné pravidlo, podľa ktorého uzavretiu medzinárodnej dohody Radou musí v závislosti od prípadu predchádzať súhlas Parlamentu alebo jeho poradné stanovisko. Iba vo výnimočných prípadoch prvá časť vety v druhom pododseku uvedeného článku 218 ods. 6 povoľuje Rade uzatvoriť takúto dohodu bez účasti Parlamentu, „keď sa dohoda týka výlučne [SZBP]“. Keďže toto ustanovenie má výlučnú povahu, musí sa vykladať reštriktívne, takže pokiaľ sa dohoda netýka iba výlučne SZBP, ale aj iných politik Únie, musí byť Parlament súčasťou konania o uzavretí tejto dohody.
- 25 Dohoda medzi EÚ a Mauríciom v prejednávanej veci sa vzhľadom na jej cieľ a obsah týka nielen SZBP, ale aj súdnej spolupráce v trestných veciach, policajnej spolupráce a rozvojovej spolupráce.
- 26 Pokiaľ ide v prvom rade o súdnu spoluprácu v trestných veciach, táto dohoda, najmä jej články 3 až 7, na jednej strane obsahuje viaceré ustanovenia umožňujúce spoluprácu medzi Úniou a orgánmi Maurícijskej republiky týkajúcu sa tak trestných konaní, vrátane prípustnosti dôkazov, práv osôb a niektorých osobitných špecifik týchto konaní, ako aj výkonu rozhodnutí v zmysle článku 82 ods. 1 písm. d) a článku 82 ods. 2 písm. a) a b) ZFEÚ. Na druhej strane sa uvedená dohoda najmä vo svojom článku 7 ods. 3 týka aj podpory odbornej prípravy úradníkov a súdnych zamestnancov v zmysle článku 82 ods. 1 písm. c) ZFEÚ. Napokon podľa Parlamentu okolnosť, že článok 11 ods. 5 dohody medzi EÚ a Mauríciom stanovuje, že úlohy vykonávané EUNAVFOR podľa tejto dohody v podstate môžu vykonávať správne orgány, vylučuje vojenský charakter týchto úloh. Komisia v tejto súvislosti dodáva, že cieľ a obsah dohody medzi EÚ a Mauríciom odôvodňujú, aby sa ako právny základ napadnutého rozhodnutia vybral článok 82 ZFEÚ.
- 27 Pokiaľ ide ďalej o policajnú spoluprácu, činnosti uvedené v článkoch 6 a 7 dohody medzi EÚ a Mauríciom sa týkajú najmä „zhromažďovania, uchovávaní, spracúvania, analýzy a výmeny príslušných informácií“ v zmysle článku 87 ods. 2 písm. a) ZFEÚ a patria medzi činnosti, ktoré vo všeobecnosti vykonáva polícia v zmysle článku 87 ods. 1 ZFEÚ.
- 28 Táto dohoda sa nakoniec týka rozvojovej spolupráce v rozsahu, v akom jej článok 7 a článok 10 ods. 2 písm. f) stanovujú poskytovanie pomoci Maurícijskej republike, ktorá je rozvojovou krajinou v zmysle článku 208 ZFEÚ. Táto pomoc sa poskytuje „v oblasti revízie právnych predpisov, odbornej prípravy vyšetrovateľov a prokurátorov, postupov vyšetrovania a súdneho konania a najmä opatrení v oblasti uchovávaní a odovzdávania dôkazov a postupu odvolania“.
- 29 Parlament a Komisia vyvodzujú záver, že keďže sa na tieto oblasti činnosti Únie uplatňuje riadny legislatívny postup, malo byť napadnuté rozhodnutie založené na článku 218 ods. 6 druhom pododseku písm. a) bode v) ZFEÚ a z tohto dôvodu prijaté po udelení súhlasu Parlamentu.
- 30 Rada, podporená všetkými členskými štátmi v postavení vedľajších účastníkov konania, v podstate odpovedá tak, že napadnuté rozhodnutie je správne založené na článku 37 ZEÚ a článku 218 ods. 5 a 6 ZFEÚ, keďže na základe jej cieľa a obsahu sa dohoda medzi EÚ a Mauríciom týka výlučne SZBP.
- 31 Na jednej strane totiž táto dohoda vykonáva jednotnú akciu 2008/851 a najmä jej článok 12, ktorého účelom je posilniť medzinárodnú bezpečnosť v rámci spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky Únie, čo okrem iného potvrdzuje článok 2 uvedenej jednotnej akcie, ktorý definuje úlohy Atalanty. Uvedená politika tak v súlade s článkom 42 ods. 1 ZEÚ tvorí integrálnu súčasť SZBP.
- 32 Na druhej strane obsah uvedenej dohody a osobitne okolnosť, že osoba podozrivá z pirátstva je odovzdaná prostredníctvom Atalanty orgánom Maurícijskej republiky na stíhanie, neumožňuje odvodiť, že konania prostredníctvom Atalanty predstavujú súdnu alebo policajnú spoluprácu v zmysle tretej časti hlavy V Zmluvy o FEÚ. Hoci niektoré úlohy Atalanty môžu mať vlastnosti podobné policajným, použité sily vo všeobecnosti nemajú policajné alebo súdne kompetencie stanovené príslušnou vnútroštátnou právnou úpravou.

- 33 Rada dodáva, že dohoda medzi EÚ a Mauríciom, predovšetkým v článkoch 4 až 6 a 8, obsahuje opatrenia na podporu právneho štátu a dodržiavania ľudských práv Maurícijskou republikou. Podľa článku 21 ods. 2 písm. b) ZEÚ je podpora ľudských práv v tretích štátoch cieľom, ktorý patrí do SZBP.
- 34 Rada tiež spresňuje, že ani účel, ani obsah uvedenej dohody neumožňujú prísť k záveru, že sa táto dohoda týka oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, alebo rozvojovej spolupráce.
- 35 Na jednej strane totiž najmä z článkov 82 ZFEÚ a 87 ZFEÚ vyplýva, že každé opatrenie týkajúce sa oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, bez ohľadu na jeho prípadný vonkajší rozmer, treba zohľadniť na účely napredovania slobody, bezpečnosti a spravodlivosti vnútri Únie. V prejednávanej veci však dohoda medzi EÚ a Mauríciom spočíva najmä na opatreniach prijatých na účely posilnenia medzinárodnej spolupráce popri pobreží Somálska, a teda mimo územia Únie.
- 36 Na druhej strane Súdny dvor už v minulosti uznal, že opatrenie nepatrí do rozvojovej spolupráce, ak je jeho hlavným predmetom vykonanie SZBP, a to aj ak prispieva k hospodárskemu a sociálnemu rozvoju rozvojovej krajiny (rozsudok Komisia/Rada, C-91/05, EU:C:2008:288, bod 72). V prejednávanej veci pomoc poskytovaná Maurícijskej republike sa týka odovzdávania v zmysle dohody medzi EÚ a Mauríciom a schopnosti tejto republiky uplatniť túto dohodu v súlade s medzinárodným právom týkajúcim sa ľudských práv. Takáto pomoc nemá za cieľ rozvoj Maurícijskej republiky, a preto nepredstavuje rozvojové opatrenie.
- 37 Parlament na úvod odpovedá, že článok 218 ods. 3 ZFEÚ zavádza rozdiel medzi dohodami, ktoré sa týkajú „výlučne“ SZBP, a dohodami, ktoré sa týkajú „hlavne“ SZBP. Odsek 6 tohto článku tak umožňuje Rade uzatvárať dohody bez spolupráce s Parlamentom, iba ak sa týkajú „výlučne“ SZBP. Naproti tomu, pokiaľ sa dohody týkajú „hlavne“ SZBP a obsahujú aj iné opatrenia vzťahujúce sa na ďalšie politiky, Rada ich nemôže uzavrieť bez predchádzajúcej spolupráce s Parlamentom.
- 38 Parlament ďalej tvrdí, že okolnosť, že napadnuté rozhodnutie vykonáva jednotnú akciu 2008/851 a že tá spadá do SZBP, nestačí na vyvodenie záveru, že aj napadnuté rozhodnutie patrí do tejto politiky. Jednotná akcia 2008/851 a napadnuté rozhodnutie totiž majú rozdielnu pôsobnosť a ciele, keďže Atalanta je vojenská operácia patriaca do spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky s cieľom chytiť osoby podozrivé z pirátstva, zatiaľ čo úlohy zverené zástupcom Únie a EUNAVFOR podľa dohody medzi EÚ a Mauríciom v rozsahu, v akom sa týkajú najmä prípadného neskoršieho odovzdania podozrivých a ich stíhania, nemajú vojenský charakter a idú nad rámec cieľa Atalanty.
- 39 Rada a členské štáty, ktoré sú vedľajšími účastníkmi konania, v podstate odpovedajú, že otázka, či sa dohoda týka „výlučne“ SZBP v zmysle článku 218 ods. 6 druhého pododseku ZFEÚ, sa musí rozhodnúť iba na základe hmotnoprávneho základu uvedenej dohody. Dohoda, akou je dohoda v prejednávanej veci, ktorá sa zakladá iba na článku 37 ZEÚ, sa pritom týka „výlučne“ SZBP.
- 40 Podľa názoru Rady sa takýto prístup nemôže spochybníť odlišovaním medzi pojmi „výlučne“ a „hlavne“ nachádzajúcimi sa v článku 218 ods. 3 a 6 ZFEÚ. Odsek 3 uvedeného článku totiž tým, že odkazuje „výlučne alebo hlavne“ na SZBP, spresňuje právomoc udelenú na predloženie odporúčaní Rade v rámci rokovaní o týchto dohodách, zatiaľ čo odsek 6 tohto článku sa uvádzaním dohôd, ktoré sa týkajú „výlučne“ SZBP, vzťahuje na uzatváranie takýchto dohôd.
- 41 Česká republika dodáva, že článok 218 ods. 6 ZFEÚ je založený na paralelnosti medzi právomocou Parlamentu na vonkajšej a vnútornej úrovni. Toto ustanovenie má teda za cieľ zabezpečiť, že Parlament bude mať rovnakú úlohu pri prijímaní rozhodnutia o uzavretí dohody, ako aj pri prijímaní vnútorného aktu. V tejto súvislosti Česká republika pripomína, že dotknuté ustanovenie má iba procesnú povahu, a uvádza, že postupy neurčujú právny základ aktu, ale právny základ určuje postupy, ktoré sa majú dodržať pri prijímaní právneho základu.

42 Švédske kráľovstvo a Spojené kráľovstvo spresňujú, že výklad článku 218 ods. 6 druhého pododseku ZFEÚ, ktorý obhajuje Parlament, na jednej strane ovplyvňuje inštitucionálnu rovnováhu stanovenú v Zmluvách, ktoré stanovujú presne vymedzenú úlohu Parlamentu pri vykonávaní SZBP, ako to vyplýva najmä z článku 36 ZEÚ. Na druhej strane takýto výklad, ktorý obmedzuje pôsobnosť činností v oblasti SZBP v prospech činností stanovených Zmluvou o FEÚ, je v rozpore s článkom 40 ZEÚ. Tento článok totiž zaručuje, že právomoci patriace do Zmluvy o FEÚ nekolidujú s právomocami stanovenými SZBP. Tento výklad napokon pripisuje Parlamentu v oblasti SZBP právo veta, na rozdiel od výberu autorov Lisabonskej zmluvy pripísať Parlamentu obmedzenejšiu úlohu v oblasti činnosti Únie v rámci SZBP.

Posúdenie Súdnyim dvorom

43 Na úvod treba pripomenúť, že voľba právneho základu aktu Únie musí byť založená na objektívnych prvkoch, ktoré možno preskúmať v rámci súdneho preskúmania, medzi ktoré patrí predovšetkým cieľ a obsah tohto aktu. Ak preskúmanie opatrenia preukáže, že sleduje dvojaký cieľ alebo že obsahuje dve zložky, a ak jeden z týchto cieľov alebo jednu z týchto zložiek možno označiť za hlavný cieľ alebo hlavnú zložku, zatiaľ čo druhý cieľ alebo zložka má doplňujúcu povahu, musí byť akt založený na jedinom právnom základe, a to na tom, ktorý si vyžaduje hlavný alebo prevažujúci cieľ alebo zložka. V prípade, ak ide o opatrenie, ktoré naraz sleduje viacero cieľov alebo má viac zložiek, ktoré sú nerozlučne spojené, a to bez toho, aby jeden cieľ alebo jedna zložka boli doplňujúcimi oproti ostatným takým spôsobom, že sa tak majú uplatniť rôzne ustanovenia Zmlúv, takéto opatrenie sa výnimočne musí zakladať na rôznych príslušných právnych základoch (pozri v tomto zmysle rozsudok Parlament/Rada, C-130/10, EU:C:2012:472, body 42 až 44).

44 Na účely vymedzenia rozsahu prvého žalobného dôvodu treba uviesť, že týmto žalobným dôvodom Parlament, ako to aj potvrdil počas pojednávania, netvrdí, že napadnuté rozhodnutie malo byť založené na inom hmotnoprávnom základe než na článku 37 ZEÚ, keďže Parlament jasne uznáva, že toto rozhodnutie, ako aj dohoda medzi EÚ a Mauríciom sledujú cieľ patriaci do SZBP.

45 Parlament okrem toho uznáva, že napriek skutočnosti, že uvedené rozhodnutie a uvedená dohoda sledujú aj účel patriaci do iných politík Únie ako SZBP, tento účel je doplňujúci k účelu patriacemu do tejto politiky, a keďže tento účel patriaci do SZBP možno považovať za hlavný pri stanovovaní právneho základu napadnutého rozhodnutia, možno toto rozhodnutie platne založiť iba na článku 37 ZEÚ s vylúčením akéhokoľvek iného hmotnoprávneho základu.

46 Parlament naopak tvrdí, že okolnosť, že napadnuté rozhodnutie, ako aj dohoda medzi EÚ a Mauríciom sledujú, aj keď iba doplňujúcim spôsobom, iný účel ako účel patriaci do SZBP, stačí na vylúčenie toho, aby uvedené rozhodnutie patrilo výlučne do tejto politiky v zmysle článku 218 ods. 6 ZFEÚ.

47 Taký výklad tohto ustanovenia nemožno prijať.

48 Isto, v súlade so znením článku 218 ods. 6 ZFEÚ Rada prijíma rozhodnutie uzatvoriť medzinárodnú dohodu pri schválení Parlamentu alebo po porade s ním, „s výnimkou prípadov, keď sa dohoda týka výlučne [SZBP]“.

49 Táto formulácia však sama osebe neumožňuje dospieť k jednoznačnému výkladu tohto ustanovenia.

50 Osobitne, pokiaľ ide o rozhodnutie uzavrieť dohodu, ktorej hlavný účel patrí do SZBP, táto formulácia neumožňuje stanoviť ani to, ako to uvádza Rada, že takéto rozhodnutie možno považovať za „týkajúce sa výlučne [SZBP]“ z jediného dôvodu, že je založené na hmotnoprávnom základe patriacom do tejto politiky s vylúčením akéhokoľvek iného hmotnoprávneho základu, ani to, ako to uvádza Parlament, že uvedené rozhodnutie sa musí považovať za rozhodnutie týkajúce sa aj iných oblastí práva Únie z dôvodu jeho doplňujúceho účelu, ktorý je iný než hlavný účel patriaci do SZBP.

- 51 Za týchto podmienok treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry na účely výkladu určitého ustanovenia práva Únie treba zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj jeho ciele a kontext (pozri v tomto zmysle rozsudky Klarenberg, C-466/07, EU:C:2009:85, bod 37, a Koushkaki, C-84/12, EU:C:2013:862, bod 34).
- 52 Pokiaľ ide o ciele článku 218 ZFEÚ, treba uviesť, že po nadobudnutí platnosti Lisabonskej zmluvy tento článok na účely uspokojenia požiadaviek jasnosti, koherencie a racionalizácie stanovuje do budúcnosti jednotné konanie a všeobecnú pôsobnosť týkajúcu sa dojednávania a uzatvárania medzinárodných dohôd, ktoré má Únia právomoc uzavrieť v oblastiach svojej činnosti, vrátane SZBP, pokiaľ Zmluvy neupravujú mimoriadne postupy.
- 53 Tento postup teda z dôvodu jeho jasne všeobecnej povahy musí zohľadňovať osobitosti stanovené Zmluvami pre každú oblasť činnosti Únie, najmä pokiaľ ide o právomoci inštitúcií.
- 54 V tejto súvislosti treba uviesť, že na účely zohľadnenia týchto osobitostí článok 218 ods. 6 ZFEÚ obsahuje tri druhy postupov uzatvárania medzinárodnej dohody, z čoho každý stanovuje Parlamentu inú úlohu. Táto inštitúcia tak môže byť vyzvaná na udelenie súhlasu s uzavretím dohody, alebo mať v tejto súvislosti iba poradné postavenie, alebo byť z procesu uzatvárania dohody vylúčená, bez toho, aby bolo dotknuté jej právo byť ihneď a v plnom rozsahu informovaná vo všetkých etapách konania v súlade s článkom 218 ods. 10 ZFEÚ.
- 55 Ako možno odvodiť najmä z článku 218 ods. 6 druhého pododseku písm. a) bodu v) ZFEÚ, toto odlišenie odráža z vonkajšieho hľadiska rozdelenie právomoci medzi inštitúciami uplatniteľné z vnútorného hľadiska. Lisabonská zmluva totiž na jednej strane vyžadovala schválenie uzavretia medzinárodnej dohody Parlamentom osobitne pre dohody týkajúce sa oblastí, na ktoré sa z vnútorného hľadiska uplatňuje riadny legislatívny postup, upravený v článku 294 ZFEÚ, alebo mimoriadny legislatívny postup, ale iba vtedy, ak si vyžadoval schválenie Parlamentom. Na druhej strane účasť tejto inštitúcie pri uzatvorení takejto dohody je vylúčená, pokiaľ sa týka výlučne SZBP, keďže v tomto prípade Lisabonská zmluva Parlamentu zverila iba obmedzenú úlohu (pozri v tomto zmysle rozsudok Parlament/Rada, EU:C:2012:472, bod 82).
- 56 Ako to v podstate uviedol generálny advokát v bodoch 30 až 32 svojich návrhov, článok 218 ods. 6 ZFEÚ stanovuje symetriu medzi postupom prijímania opatrení Únie z vnútorného hľadiska a postupom prijímania medzinárodných zmlúv na účely zabezpečenia, že vzhľadom na danú oblasť budú mať Parlament a Rada rovnaké právomoci pri dodržaní inštitucionálnej rovnováhy stanovenej v Zmluvách.
- 57 Za týchto podmienok treba práve z dôvodu účinného dodržania tejto symetrie použiť pravidlo stanovené judikatúrou Súdneho dvora, podľa ktorého hmotnoprávny základ aktu určuje postupy, ktoré treba dodržať na účely jeho prijatia (pozri rozsudok Parlament/Rada, EU:C:2012:472, bod 80), nielen na postupy stanovené na prijatie vnútorného aktu, ale aj na postupy uplatniteľné na uzatváranie medzinárodných dohôd.
- 58 Následne v rámci postupu uzatvorenia medzinárodnej dohody v súlade s článkom 218 ZFEÚ treba uviesť, že je to hmotnoprávny základ rozhodnutia o uzatvorení tejto dohody, ktorý určuje druh postupu, ktorý sa uplatní podľa odseku 6 tohto ustanovenia.
- 59 Najmä pokiaľ je rozhodnutie o uzavretí dotknutej dohody platne založené výlučne na hmotnoprávnom základe patriacom do SZBP, uplatní sa práve postup stanovený v článku 218 ods. 6 druhom pododseku prvej časti vety ZFEÚ.
- 60 Takýto výklad je odôvodnený o to viac vzhľadom na požiadavky spojené s právnou istotou. Spojením procesného právneho základu s hmotnoprávnym základom aktu totiž tento výklad umožňuje určiť uplatniteľný postup na základe objektívnych kritérií, ktoré podliehajú súdnemu preskúmaniu, ako je to

pripomenuté v bode 43 tohto rozsudku. To zabezpečuje okrem iného aj koherenciu pri výbere právnych základov aktu. Naproti tomu výklad Parlamentu by mal za následok zavedenie stupňa neistoty a nekoherencie pri výbere v rozsahu, v akom by umožňoval určiť uplatnenie rôznych postupov na právne akty Únie, ktoré sa zakladajú na jedinom a rovnakom hmotnoprávnom základe.

- 61 Napokon, pokiaľ ide o kontext, v ktorom sa dotknuté ustanovenie nachádza, nie je možné na základe neho odôvodniť odlišný výklad. Vzhľadom najmä na ciele článku 218 ZFEÚ okolnosť uvádzaná Parlamentom, že odsek 3 článku 218 ZFEÚ odkazuje na dohody, ktoré sa týkajú „výlučne alebo hlavne“ SZBP, zatiaľ čo odsek 6 tohto článku uvádza iba dohody týkajúce sa „výlučne“ SZBP, nemôže podporiť výklad tohto posledného uvedeného ustanovenia predkladaný Parlamentom. Okrem toho tieto dva odseky sa vzťahujú na odlišné situácie. Zatiaľ čo odsek 3 článku 218 ZFEÚ spresňuje orgán, ktorý má právomoc predložiť odporúčania Rade v rámci dojednávania o týchto dohodách, a teda časovo predchádza uzavretiu medzinárodnej dohody, odsek 6 tohto článku sa týka rozhodnutia Rady o uzatvorení takýchto dohôd.
- 62 Za týchto podmienok môže byť napadnuté rozhodnutie prijaté bez udelenia súhlasu Parlamentu alebo bez porady s ním.
- 63 Z toho vyplýva, že prvý žalobný dôvod je nedôvodný.

O druhom dôvode založenom na porušení článku 218 ods. 10 ZFEÚ

Argumentácia účastníkov konania

- 64 Vo svojom druhom žalobnom dôvode Parlament tvrdí, že tým, že ho Rada „ihneď a v plnom rozsahu“ neinformovala vo všetkých etapách dojednávania a uzatvorenia dohody medzi EÚ a Mauríciom, porušila článok 218 ods. 10 ZFEÚ, ktorý sa uplatňuje na všetky dohody uzatvorené Úniou, vrátane tých, ktoré patria do SZBP.
- 65 Parlament údajne nebol ihneď informovaný, keďže Rada mu predložila znenia napadnutého rozhodnutia a dohody medzi EÚ a Mauríciom až 17. októbra 2011, teda viac ako tri mesiace po prijatí tohto rozhodnutia a podpísaní uvedenej dohody, ktoré nastali 12. júla a 14. júla 2011, ako aj 17 dní po ich uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.
- 66 Rada, ktorej tvrdenia v podstate podporujú Česká republika, Francúzska republika, Švédske kráľovstvo a Spojené kráľovstvo, sa dovoľáva neprípustnosti druhého žalobného dôvodu. Keďže totiž napadnuté rozhodnutie patrí výlučne do SZBP, Súdny dvor vzhľadom na článok 24 ods. 1 druhý pododsek poslednú vetu ZEÚ a článok 275 ZFEÚ nemá právomoc posúdiť jeho zákonnosť.
- 67 Subsidiárne Rada tvrdí, že tento žalobný dôvod je nedôvodný, keďže Parlament o ňom bol v skutočnosti riadne informovaný. Najmä lehota, v ktorej bol Parlament informovaný o napadnutom rozhodnutí, aj keď je o niečo dlhšia ako bežná lehota, zostáva primeraná, a to aj vzhľadom na skutočnosť, že počas jej plynutia boli parlamentné prázdniny.
- 68 Pokiaľ ide o právomoc Súdneho dvora, Parlament odpovedá, že článok 24 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ ho vylučuje, iba pokiaľ ide o osobitné ustanovenia týkajúce sa SZBP, ktoré sa nachádzajú v kapitole 2 hlavy V Zmluvy o EÚ, a nie pokiaľ ide o článok 218 ods. 10 ZFEÚ, ktorého porušenie sa uvádza v druhom žalobnom dôvode.

Posúdenie Súdny dvorom

- 69 Na úvod, pokiaľ ide o otázku právomoci Súdneho dvora posúdiť druhý žalobný dôvod, treba pripomenúť, že z článku 24 ods. 1 druhého pododseku poslednej vety ZEÚ a článku 275 prvého odseku ZFEÚ, ako to tvrdí Rada, vyplýva, že Súdny dvor v podstate nemá právomoc, pokiaľ ide o ustanovenia týkajúce sa SZBP, ani pokiaľ ide o akty prijaté na ich základe.
- 70 Uvedený článok 24 ods. 1 druhý pododsek posledná veta a článok 275 prvý odsek však z pravidla o všeobecnej právomoci, ktorú článok 19 ZEÚ priznáva Súdnemu dvoru na zabezpečenie práva pri výklade a uplatňovaní Zmlúv, stanovujú výnimku, a preto musia byť tieto články vykladané striktnie.
- 71 V prejednávanej veci treba uviesť, že napriek tomu, že napadnuté rozhodnutie bolo prijaté na základe jediného hmotnoprávneho základu týkajúceho sa SZBP, a to článku 37 ZEÚ, z úvodu tohto rozhodnutia vyplýva, že jeho procesnoprávnym základom je článok 218 ods. 5 a 6 ZFEÚ, ktorý upravuje postup pri podpisovaní a uzavieraní medzinárodných zmlúv.
- 72 Ako už však bolo spresnené v bode 52 tohto rozsudku, postup upravený v článku 218 ZFEÚ má všeobecný dosah, a teda sa má uplatniť v zásade na všetky medzinárodné zmluvy dojednané a uzavreté Úniou vo všetkých oblastiach jej konania, vrátane SZBP, ktorá na rozdiel od iných oblastí nepodlieha žiadnemu mimoriadnemu postupu.
- 73 Za týchto podmienok nemožno tvrdiť, že rozsah obmedzenia odchýlky od právomoci Súdneho dvora stanovenej v článku 24 ods. 1 druhom pododseku poslednej vety ZEÚ a článku 275 ZFEÚ je taký veľký, že vylučuje, aby mal Súdny dvor právomoc vykladať a uplatňovať ustanovenie, akým je článok 218 ZFEÚ, ktoré nepatrí do SZBP, aj keď stanovuje postup, na základe ktorého bol prijatý akt patriaci do SZBP.
- 74 Súdny dvor teda má právomoc rozhodnúť o druhom žalobnom dôvode.
- 75 Pokiaľ ide o dôvodnosť tohto žalobného dôvodu, treba uviesť, že článok 218 ods. 10 ZFEÚ stanovuje, že Parlament „je ihneď a v plnom rozsahu informovaný vo všetkých etapách konania“ pri dojednávaní a uzavieraní medzinárodných zmlúv stanovených v tomto článku.
- 76 Treba teda konštatovať, že v prejednávanej veci Parlament nebol ihneď informovaný vo všetkých etapách konania pri dojednávaní a uzavieraní dohody medzi EÚ a Mauríciom.
- 77 Zo spisu predloženému Súdnemu dvoru totiž vyplýva, že po tom, ako Rada Parlamentu oznámila začatie dojednávania, ho o prijatí napadnutého rozhodnutia a podpísaní uvedenej dohody informovala až o tri mesiace neskôr a 17 dní po ich uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.
- 78 Z toho vyplýva, že Rada porušila článok 218 ods. 10 ZFEÚ.
- 79 Tento záver nemôže spochybniť tvrdenie Rady, podľa ktorého sa Parlament o napadnutom rozhodnutí v každom prípade mohol dozvedieť, keďže bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie*. Takéto uverejnenie je totiž stanovené v článku 297 ZFEÚ a zodpovedá podmienkam, ktorým podlieha akt Únie na to, aby vstúpil do platnosti, zatiaľ čo požiadavka informovať, ktorá vyplýva z článku 218 ods. 10 ZFEÚ, je stanovená z dôvodu zabezpečenia, aby Parlament mohol sám vykonať demokratickú kontrolu vonkajšieho konania Únie, a presnejšie, overiť, či sú jeho právomoci dodržiavané presne podľa výberu právneho základu rozhodnutia týkajúceho sa uzavretia dohody.
- 80 Pokiaľ ide napokon o následky porušenia článku 218 ods. 10 ZFEÚ na platnosť napadnutého rozhodnutia, treba konštatovať, že procesné pravidlo upravené v tomto ustanovení predstavuje podstatnú formálnu náležitosť v zmysle článku 263 druhého odseku ZFEÚ, ktorej porušenie vedie k neplatnosti aktu, pri ktorom k nemu došlo.

- 81 Toto pravidlo je totiž výrazom demokratických zásad, na ktorých je Únia založená. Konkrétne, Súdny dvor už spresnil, že účasť Parlamentu na legislatívnom procese je odrazom základnej demokratickej zásady na úrovni Únie, podľa ktorej sa ľudia na výkone moci zúčastňujú prostredníctvom reprezentatívneho zhromaždenia (pozri v tomto zmysle rozsudky *Roquette Frères/Rada*, 138/79, EU:C:1980:249, bod 33, a *Parlament/Rada*, EU:C:2012:472, bod 81).
- 82 V tomto ohľade Lisabonská zmluva zo systematického hľadiska ohodnotila dôležitosť uvedeného pravidla tým, že ho vložila do samostatného ustanovenia, uplatniteľného na všetky druhy postupov upravených v článku 218 ZFEÚ.
- 83 Ako to aj bolo pripomenuté v bode 55 tohto rozsudku, úloha, ktorú Lisabonská zmluva zverila Parlamentu v oblasti SZBP, je obmedzená.
- 84 Z tohto konštatovania však nemožno odvodiť, že Parlament, aj keď je vylúčený z konania o dojednávaní a uzavretí dohody, ktorá sa týka výlučne SZBP, je zbavený akéhokoľvek práva v súvislosti s touto politikou Únie.
- 85 Naopak, požiadavka informovať stanovená v článku 218 ods. 10 ZFEÚ sa uplatňuje na všetky konania o uzavretí medzinárodnej dohody, vrátane dohôd týkajúcich sa výlučne SZBP, presne na tento účel.
- 86 V prípade, keď Parlament nie je ihneď a v plnom rozsahu informovaný vo všetkých etapách konania v súlade s článkom 218 ods. 10 ZFEÚ, vrátane etapy, ktorá predchádza uzavretiu dohody, teda nemôže vykonať právo dohľadu, ktoré mu zverili Zmluvy v oblasti SZBP, prípadne uplatniť svoje stanovisko, pokiaľ ide najmä o správny právny základ, na ktorom musí byť dotknutý akt založený. Nedodržanie tejto požiadavky informovania za týchto okolností zasahuje do podmienok výkonu funkcií Parlamentu v oblasti SZBP a v dôsledku toho predstavuje porušenie podstatnej formálnej náležitosti.
- 87 Za týchto podmienok je druhý žalobný dôvod dôvodný, a preto musí byť napadnuté rozhodnutie zrušené.

O zachovaní účinkov napadnutého rozhodnutia

- 88 Parlament a Rada, ako aj väčšina členských štátov v postavení vedľajších účastníkov konania navrhujú Súdnemu dvoru, aby v prípade, ak napadnuté rozhodnutie zruší, zachoval jeho účinky do jeho nahradenia.
- 89 Podľa článku 264 druhého odseku ZFEÚ môže Súdny dvor, ak to považuje za potrebné, uviesť, ktoré účinky nariadenia vyhláseného za neplatné sa považujú za konečné.
- 90 Treba pripustiť, že zrušenie napadnutého rozhodnutia bez toho, aby boli zachované jeho účinky, by mohlo poškodiť chod operácií vedených na základe dohody medzi EÚ a Mauríciom, a najmä úplnú účinnosť pri stíhaní a súdnom procese s osobami podozrivými z pirátstva, ktoré zadržali EUNAVFOR.
- 91 Preto Súdnemu dvoru prináleží, aby vykonal právomoc, ktorú mu zveruje článok 264 druhý odsek ZFEÚ, a zachoval účinky napadnutého rozhodnutia, o ktorého neplatnosti rozhodol v tomto rozsudku.

O trovách

- 92 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Podľa článku 138 ods. 3 rokovacieho poriadku však v prípade, ak mali účastníci konania úspech len v časti predmetu konania, každý z nich znáša vlastné trovy konania.

- 93 Keďže v prejednávanej veci Komisia a Rada nemali úspech v častiach svojich dôvodov, je opodstatnené zaviazat' ich, aby znášali vlastné trovy konania.
- 94 V súlade s článkom 140 ods. 1 rokovacieho poriadku členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozhodnutie Rady 2011/640/SZBP z 12. júla 2011 o podpise a uzavretí Dohody medzi Európskou úniou a Maurícijskou republikou o podmienkach odovzdávania osôb, ktoré sú podozrivé z pirátstva, a súvisiaceho zaisteného majetku zo strany námorných síl pod vedením Európskej únie Maurícijskej republike, a o podmienkach osôb podozrivých z pirátstva po ich odovzdaní sa zrušuje.**
2. **Účinky rozhodnutia 2011/640 ostávajú v platnosti.**
3. **Európsky parlament a Rada Európskej únie znášajú každý svoje vlastné trovy konania.**
4. **Česká republika, Francúzska republika, Talianska republika, Švédske kráľovstvo, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska a Európska komisia znášajú vlastné trovy konania.**

Podpisy